

om, hvorvidt man kunde have dækket en mindre Del af Statskassens Forbrug enten af de 60 Mill. eller ved Siden af de 60 Mill. ved et Laan i Udlandet. Om Hensigtsmæssigheden af, at et saadant Laan allerede var blevet optaget, den Gang det forrige Laan paa 60 Mill. Kr. blev stiftet, er jeg ikke i Tvivl, thi det vilde have fritaget det danske Folk for de betydelige Tab, som man har faaet ved, at vi med dansk Mønt skal indfri de store Indkøb, som vi under de nærværende Forhold ligesom i al Almindelighed er henviste til at gøre i Udlandet. Jeg vil kun pege paa Hensigtsmæssigheden af — hvis den højtærede Finansminister ikke har aldeles bestemte Grunde, der taler derimod — selv om det skete ved Siden af de 60 Mill., at tilvejebringe et mindre Laanebeløb i Udlandet, som kunde blive staaende der til Dækning af de Indkøb, som blandt andet ogsaa Staten gør baade i Amerika og England, saa at man derved kunde blive fri for de eventuelle Tab, som flyder af, at vi skal betale med den danske Mønt.

Foreløbig vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig Vedtagelse.

Trier: Der er ikke synderligt at føje til, hvad der allerede er blevet sagt. At de Penge, som de overordentlige Forhold kræver til Statens Tjeneste, maa skaffes til Veje, er jo en given Sag. At dette skulde blive mindre end de 60 Mill., som her foreslaas, er der jo ingen Grund til at antage. Der synes ogsaa at være almindelig Enighed om, at den Form, der er valgt for Tilvejebringelsen af disse Midler, er den i Øjeblikket tilraadeligste. At det er et indenlandsk Laan, har ligeledes sin Værdi, for saa vidt det ikke kan andet end styrke Landets Kredit, at det selv er i Stand til at bringe sig ud over saadanne Vanskeligheder. Med Hensyn til Forrentning og Omkostninger er man jo ogsaa enig om, at Lovforslaget holder sig indenfor Rimelighedens Grænser. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dækning er man lidt mere usikker. Jeg skulde dog tro, at det er den rette Vej, man er slaaet ind paa i Lovforslaget: at udsætte Forhandlingerne om og Afgørelsen af dette Spørgsmaal, til alle Forhold er klarede. Jeg har derfor ikke andet at sige end paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse her i Landstinget.

Hey: Ligesom det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) fremhævede, at

ihvorvel det er beklageligt, at Forholdene er saaledes, at vi atter maa laane og laane et saa stort Beløb saa kort Tid efter, at vi har laant andre 60 Mill. Kr., foruden de 10 Mill. Kr. Statsbeviser, saa er det dog et Lyspunkt, at vi er i Stand til saa let at optage Laanet i Indlandet, saaledes mener ogsaa jeg, at dette sidste er et Lyspunkt, som jeg synes fortjener at bemærkes. Det tiltaler mig fremdeles, at dette Laan, i Modsætning til Laanet i Oktober, har saa kort en Løbetid: 10 Aar mod 40 Aar, idet dette dog tyder paa, at man i hvert Fald fra den højtærede Finansministers Side for Alvor tænker paa, at det skal ud af Verden saa snart som muligt.

Det ærede 1ste Medlem af 8de Kreds udtalte, at Formen for dette Laan ikke har nogen Indflydelse paa Kursen paa vore Kreditforeningsobligationer; det mener jeg heller ikke, men jeg vil maaske gaa lidt videre og sige, at selve Optagelsen af Laanet som et indenlandsk Laan ikke i overvættets høj Grad vil paavirke vore Kreditforeningsobligationers Kurs, idet denne i Øjeblikket i en ganske overordentlig Grad paavirkes ved det Udbud til lave Kurser af de Kreditforeningsobligationer, som tidligere er blevet eksporteret til det sydlige Udland; den ganske overordentlig lave Kurs paa fremmed Valuta gør jo, at vore Kreditforeningsobligationer er kommet meget langt ned. Der har ofte tidligere været Tale om dette; og ganske særlig da man beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Oprettelsen af Kongeriget Danmarks Hypotekbank, blev det betragtet som en Ulykke at sende vore Obligationer til Udlandet. Man mødte fra saa mange Sider den Udtalelse: Ja, men naar saa Udlandet en Gang kaster alle disse Obligationer tilbage, hvad saa? Ja, dertil er at sige, at nogen Forpligtelse til at købe Obligationerne igen har vi ikke, vi kan jo sige Nej. Men det at købe dem til en meget lav Kurs er dog alle Dage en Avance for os. Naar vi f. Eks. eksporterer Kreditforeningsobligationer til en Kurs af 95 og senere kan købe dem tilbage til en Kurs af 85, saa kan jeg ikke se andet, end at det i nationaløkonomisk Henseende er en Fordel. Hvem gaar det da ud over? Det gaar i Virkeligheden kun ud over de Folk, som nu skal optage Kreditforeningslaan, idet de maa stifte Laanene under højst uheldige Forhold, som det ærede Medlem sagde, idet de skal tage dem under en meget lav Kurs paa Kreditforeningsobligationerne. Ejernerne af Kreditforeningsobligationerne derimod vil i de færreste Til-